

Satakunnan Vapaa-

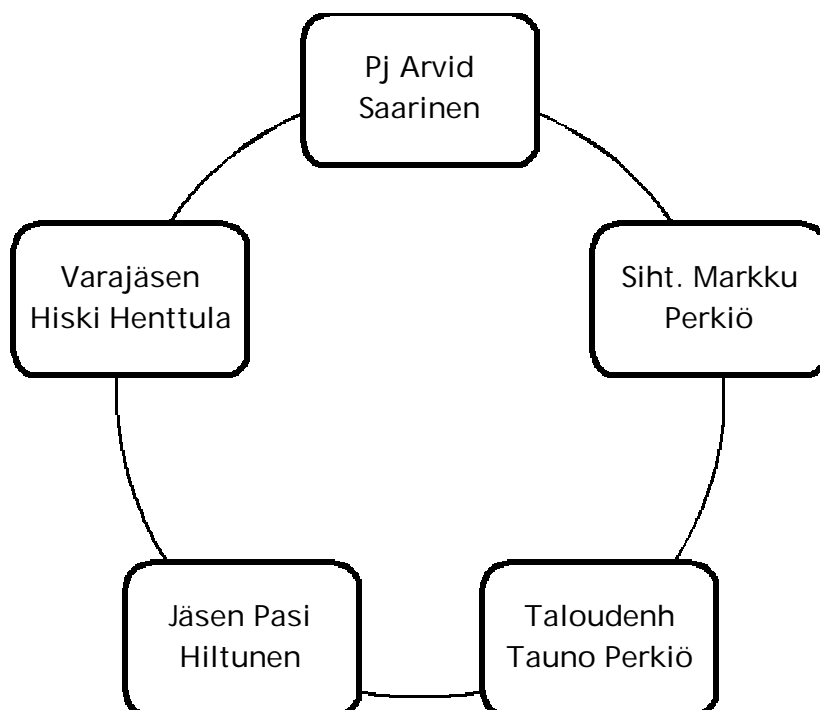
AJATTELIJA

Satakunnan vapaa-ajattelijat
ry:n

jäsenjulkaisu 1/2014

Satakunnan vapaa-ajattelijat ry:n hallitus v. 2014

Yhdistyksen sähköposti: satakunta@vapaa-ajattelijat.fi

Yhdistyksen nettisivu: <http://satakunta.vapaa-ajattelijat.fi>

Facebook: <http://www.facebook.com/sata.vaparit>

Yhdistyksen pankkitili: 126930-624815

IBAN: FI95 1269 3000 6248 15

Tässä lehdessä esitetyt kirjoittajien mielipiteet ovat heidän omiaan eivätkä edusta yhdistyksen kantaa asioihin.

Terveisiä Liittokokouksesta!

Tervehdys vapaa-ajattelijat, ystävät, tutut ja tuntemattomat!

Kesän 2014 liittokokous tuli ja meni. Kerran kolmessa vuodessa pidettävän kokouksen parasta antia olivat mielestäni ympäri Suomea tulleiden vapaa-ajattelijoiden tapaaminen ja vilkkaat keskustelut Suomen ja koko maailman asioiden parantamiseksi. Siinä sivussa sitten valittiin liitolle uusi hallitus ja liittovaltuusto. Vapaa-ajattelijain Liitto ry:n puheenjohtajaksi

valittiin lähes yksimielisesti toiselle kaudelleen tamperelainen *Petri Karisma* ja Liittovaltuuston puheenjohtajaksi *Jorma Korhonen* Luumäeltä. Yhdistyksemme Satakunnan vapaa-ajattelijat ry sai kaksi luottamuspaikkaa. Minut valittiin valtuuston jäseneksi ja *Tauno Perkiö* valtuuston varajäseneksi. Yhdistyksemme pitkäaikainen aktiivi ja perustajajäsen Tauno Perkiö palkittiin Liittokokouksen iltajuhlassa myös liiton hopeisella ansiomerkillä. Iso käsi siis Taunolle!

Uusia toimijoita ja ennen muuta nuoria naisia on tiedossa Vapaa-ajattelijain liiton kesällä alkaneelle kolmivuotiskaudelle. Toivottavasti myös oma yhdistyksemme saa uutta potkua ja aktiiveja hallitukseen syksyn kokouksessa.

t. Arvid Saarinen

Satakunnan vapaa-ajattelijat ry:n
puheenjohtaja

Mannerheimin lastensuojeluliiton lausunto

Vapaa-ajattelijoiden kannanotot lytätään usein sillä perusteella, että meitä on niin pieni joukko. Monet ajatuksistamme saavat kuitenkin kannatusta laajoissa kansalaispiireissä ja järjestöissä. Seuraavassa julkaisemme MLL:n lausunnon, joka on kuin suoraan vaparien kannanotto kyseiseen asiaan ja osoittaa, ettemme ole ajatuksinemme yksin

MLL:n Lausunto: Muiden uskontojen kuin evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen uskonnon opetusperusteiden tiukennuksesta perusopetuksessa ja lukiokoulutuksessa

Kaikille oppilaille yhteinen uskonto- ja elämäkatsomustieto - oppiaine

Uskonnonopetus on Suomessa järjestetty perusopetuksessa ja lukiokoulutuksessa oppilaiden uskontokunnan mukaan eriytetysti. Lisäksi opetetaan elämäkatsomustietoa oppilaille, jotka eivät kuulu mihinkään uskonnolliseen yhdyskuntaan ja jotka eivät osallistu oppilaiden enemmistön mukaan järjestettävään uskonnon opetukseen tai kuuluvat sellaiseen uskonnolliseen yhdyskuntaan, jolle ei järjestetä oman uskonnon opetusta.

Mannerheimin Lastensuojeluliiton (MLL) mielestä moniuskontoisessa ja -kulttuurisessa yhteiskunnassa olisi syytä tarkastella uskontokuntien mukaan eriytetyn uskonnonopetuksen asemaa yleisessä koulutusjärjestelmässä.

MLL esittää harkittavaksi, että yleisessä koulutusjärjestelmässä opiskeltaisiin kaikille oppilaille yhteistä uskonto- ja elämäkatsomustieto-oppiainetta, joka sisältäisi eri uskontojen ja elämäkatsomusten sekä etiikan opetuksen. Yhteisenä oppiaineena vahvistuisi eri uskontokunnista ja katsomussuunnista tulevien oppilaiden vuoropuhelu ja keskinäinen ymmärrys.

Ratkaisulla turvattaisiin myös parhaiten lasten ja nuorten yhdenvertaisuus sekä ajatuksen, omantunnon ja uskonnonvapaus. Ratkaisu turvaisi myös pätevien opettajien saatavuuden. Nyt vähemmistöuskontojen kelpoisuusvaatimukset täyttävistä opettajista on pulaa.

Hallituksen esitys ristiriidassa

yhdenvertaisuuden kanssa

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan perusopetuksessa ja lukiossa tulee järjestää oppilaiden enemmistön mukaista uskonnonopetusta.

Vähemmistöuskontoihin kuuluville oppilaille tulee järjestää oman uskonnonopetusta, jos opetukseen osallistuvia on vähintään kolme.

Hallituksen esitysluonnoksessa ehdotetaan muutettavaksi perusopetuslakia ja lukiolakia siten, että muita uskontoja kuin evankelis-luterilaista ja ortodoksista uskontoa opetettaisiin, mikäli opetukseen osallistuvia olisi vähintään kymmenen. Evankelis-luterilaista ja ortodoksista uskontoa opetettaisiin edelleen, mikäli opetukseen osallistuvia olisi vähintään kolme.

Esitys perustuu hallituksen rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanoon ja sen tarkoituksena on vähentää valtion ja kuntien menoja, kun oppilaille, jotka kuuluvat vähemmistöuskontoihin, ei enää tarvitsisi järjestää oman uskontokunnan mukaista opetusta. Esityksellä tavoitellaan 1,3 miljoonan euron vuotuisia julkisen talouden säästöjä.

MLL toteaa esityksen olevan ristiriidassa perustuslaissa ja ihmisoikeussopimuksissa turvattun yhdenvertaisuuden kanssa. Toteutuessaan esitys asettaisi muuhun uskontokuntaan kuin evankelis-luterilaiseen tai ortodoksiseen kirkkokuntaan kuuluvat lapset ja nuoret eriarvoiseen asemaan.

Lapsen oikeuksien sopimuksessa (14 artikla), Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (9 artikla), kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevassa sopimuksessa (18 artikla), EU:n perusoikeuskirjassa (10 artikla) ja perustuslaissa (11 §) turvataan ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus.

Uskonnonvapaus sisältää sekä positiivisen (vapaus oman uskonnon harjoittamiseen) että negatiivisen ulottuvuuden (vapaus olla osallistumatta

Toteutuessaan [hallituksen] esitys asettaisi muuhun uskontokuntaan kuin evankelis-luterilaiseen tai ortodoksiseen kirkkokuntaan kuuluvat lapset ja nuoret eriarvoiseen asemaan.

uskonnonharjoitukseen ja kuulumatta uskonnolliseen yhdyskuntaan). Oman uskonnon mukaan eriytetty (tunnustuksellinen) uskonnonopetus liittyy positiiviseen uskonnonvapauteen.

Perustuslain 6 §:n 2 momentin mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan uskonnon perusteella. Hallituksen esitysluonnoksessa ei ole esitetty sellaisia perusteita, jotka oikeuttaisivat poikkeamaan yhdenvertaisuudesta.

Lapsen oikeuksien sopimuksen 2 artiklan 1 kappaleen mukaan sopimusvaltion tulee taata lapsen oikeudet kaikille lapsille ilman minkäänlaista lapsen, hänen vanhempiansa tai muun huoltajansa uskontoon perustuvaa erottelua. Syrjinnän kieltä ja yhdenvertaisen kohtelun vaatimus sisältyvät myös mm. Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevaan YK:n yleissopimukseen (KP-sopimus).

Esityksen toteutumisen myötä vähemmistöuskontoihin kuuluvien lasten mahdollisuus saada oman uskontonsa mukaista uskonnonopetusta heikkenisi nykytilanteeseen verrattuna merkittävästi. Nämä lapset asetettaisiin muihin lapsiin verrattuna eriarvoiseen asemaan. Esitetty muutos kohdistuisi nimenomaisesti vähemmistöuskontoihin kuuluviin lapsiin, mikä on ongelmallista lapsen oikeuksien sopimuksen 30 artiklaan sisältyvän määräyksen kanssa. Lapsen oikeuksien sopimuksen 30 artiklan mukaan uskonnolliseen vähemmistöryhmään kuuluvalta lapselta ei saa kieltää oikeutta nauttia yhdessä ryhmän muiden jäsenten harjoittaa omaa uskontoaan.

MLL esittää, että hallitus luopuu muutosesityksestään. Jos esitys kuitenkin päädytään antaa eduskunnalle, on välttämätöntä, että se käsitellään perustuslakivaliokunnassa, koska esitys on ilmeisessä ristiriidassa perus- ja ihmisoikeusoikeuksien kanssa.

Helsingissä 16.6.2014

Mannerheim Lastensuojeluliitto ry

Mirjam Kalland pääsihteeri

Esa Iivonen asiantuntijalakimies

Sindonologiaa

Tiedätkö, mitä on sindonologia?

Ei hätää, harva muukaan sitä tietää. Kyse on astrologiaa, ufologiaan, grafologiaan ja muihin vastaaviin oppeihin verrattavasta opista. Lähtökohtaisesti on kyse siitä, että ihminen, joka "tietää" Torinon käärinliinan olevan aito – siis lähtöisin Jeesuksen haudasta – pyrkii keräämään todistusaineistoa uskonsa tueksi. Juttu kuulostaa ainakin näin pohjoiseurooppalaisiin korviin mätäkuun jutulta, mutta niin vain on Juha Hiltunen saanut aiheen tiimoilta "Valokuva Jeesuksesta?" – nimisen teoksen julki. Ihan vähäisestä voimanponnistuksesta ei ole kyse: kirjassa on satoja sivuja.

Käärinliinan proveniensi tunnetaan 1300-luvulle asti. Varhaisin luotettava maininta liinasta on vuoden 1360 tietämiltä, jolloin käärinliina oli esillä Lireyn kaupungissa Ranskassa. Tuolloin liina oli näytteillä ritari Geoffrey de Charneyn toimesta varojen keruutarkoituksessa. Käärinliina pysyi aina vuoteen 1453 asti Charneyn suvun hallussa, jolloin liina myytiin Savoijin herttua Ludvigille.

Monien vaiheiden jälkeen käärinliina sijoitettiin nykyiselle paikalleen Torinon osana suunnitelmaa siirtää pääkaupunki kyseiseen kaupunkiin. Vaikka nykyisin tunnetaan nelisenkymmentä vastaavaa käärinliinaa, usko Torinon käärinliinan aitouteen on pysynyt sitkeästi hengissä. Käärinliina kuuluu samaan sarjaan kuin Jeesuksen ristin kappaleet, joita on löydetty niin paljon, että niiden puutavarasta voisi rakentaa pari omakotitaloa.

Skeptikoita käärinliina ei ole juuri vakuuttanut. Syitä on hyvä nippu:

1. Ensinnäkin käärinliinasta ei ole mainintaa Raamatussa.
2. Raamatun mukaan juutalaiset käyttivät hautauksissa useita käärinliinoja, eivät yhtä. Tämä on luettavissa esimerkiksi Johanneksen evankeliumin 20. luvusta: "Simon Pietari tuli hänen perässään, meni hautaan ja katseli siellä olevia käärinliinoja. Hän huomasi, että Jeesuksen kasvoja peittänyt hikiliina ei ollut käärinliinojen vieressä vaan erillään, omana käärönään."

3. Käden asento ei ole juutalaisille tyypillinen. Juutalaiset hautasivat vainajansa kädet rinnan päällä. Käärinliinan vainajalla on kädet ristissä sukupuolielinten päällä.
4. Juutalaisilla oli tapana pestä vainajansa. Vainajan käsissä sanotaan olevan verta, mutta todellisuudessa verijäljet ovat maalia.
5. Paavin pyynnöstä ranskalainen piispa Henri de Pointiers raportoi paaville. "Monet teologit ja muut viisaat ihmiset kyseenalaistavat, että tämä voisi olla Herramme todellinen käärinliina, Pelastajamme muotokuva siihen painautuneena. Mutta koska pyhä evankeliumi ei maininnut mitään tuollaisesta kuvasta, olisi aivan epätodennäköistä, että pyhät evankelioitsijat olisivat poistaneet maininnat siitä, tai että asia olisi jäänyt salaiseksi tähän päivään saakka." Lopulta, tunnollisten tutkimusten jälkeen, hän (Henri de Pointiers) sai selville petoksen ja kuinka väitetty käärinliina oli viekkauksella maalattu, maalajana toimineen taiteilijan

tunnustettua totuuden, että se oli inhimillinen taidonnäyte eikä ihmeen kautta tuotettu tai annettu.

Pisteeksi i:n päälle Oxfordin ja Arizonan yliopistot sekä Zürichin tekninen korkeakoulu tekivät kankaalle radiohiiliajoituksen vuonna 1988. Yliopistojen laatuluokitus on tietysti hiukan viihdettä, joka tapauksessa ainakin Oxford ja Zürich kuuluvat 10 parhaan joukkoon. Tutkimuksen mukaan kangas on peräisin 1260 – 1390 väliseltä ajalta.

Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä 11:14 sanotaan seuraavasti: "Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi." Aikanaan maailmalla pyöri monenmoisia humanoideja. Yli kaksimetriset karvaiset jättiläiset eivät olleet harvinaisia. Toisen maailmansodan jälkeen ja television yleistyessä Hollywood otti niskaotteen kilpailijoistaan. Onko kukaan enää kuullutkaan muista kuin puolitoistametrisistä karvattomista otuksista? Tyypillä on suuri pää, vinohkot suuret silmät, kaksi kättä ja jalkaa. Torinon käärinliina edustaa juuri oman aikansa käsitystä siitä, miltä jumala näyttää. Eteerinen, pitkätukkainen hippi, joka

käteen ei juuri koskaan ole työkalu eksynyt.

On kai turha kiistellä sindonologien kanssa. Päinvastoin! Laitan tässä lopuksi myyntiin kipsivaloksia

Jeesuksen jalanjäljistä Genesaretin järven pinnasta... Kuin ihmeen kaupalla aarre on päätynyt haltuuni. Lähtöhinta 100 000 euroa.

Markku Perkiö Harjavalta

Vitsit

Pekka istui kantakapakkansa terassilla nauttimassa olutta, kun paikalle tuli nunna, joka alkoi saarnata viinan kiroista. – Sinun pitäisi hävetä itseäsi! Juominen on syntiä!

Alkoholi on paholaisen verta!

Pekka häkeltäytyi ja ryhtyi puolustautumaan. – Mistä sinä sen tiedät?

– Abbedissa on kertonut minulle niin, sanoi nunna.

– Mutta oletko sinä itse juonut koskaan? Kuinka voit olla varma, jos et ole koskaan kokeillut?

– Älä ole naurettava. Tietenkään en ole koskaan juonut alkoholia, sanoi nunna.

– Jospa minä tarjoan sinulle lasillisen. Jos sen jälkeen yhä olet samaa mieltä, niin lupaan luopua alkoholista.

– Kuinka minä, nunna, voisin istua yleisessä ravintolassa juomassa viinaa? kysyi nunna.

– Minä pyydän baarimikkoa laittamaan sen teekuppiin, niin kukaan ei saa tietää, ehdotti Pekka.

Nunna suostui ja Pekka lähti tekemään tilausta.

– Mulle toinen tuoppi sekä tuplaviski, sanoi Pekka baarimestarille ja jatkoi ääntään madaltaen, – ja voisitko laittaa sen viskin teekuppiin?

– Mitä hittoa? vastasi baarimestari, –Onko se kännäävä nunna taas täällä?

Nainen meni pastorin puheille ja kertoi, että hänellä on ongelmia papukaijansa kanssa: Se vain hoki koko ajan: "Minä olen huora, minä olen huora". Pastori valitteli asiaa ja kertoi, että hänen kaksi papukaijaansa olivat niin siveitä, että ne latelivat vain rukouksia kaiken aikaa. – Jos se teidän papukaijanne kääntyisi uskoon, kun pääsisi minun hurskaitten lintujeni seuraan, sanoi pastori. Nainen haki papukaijansa kotoa ja saapui pastorin luokse. Hän laittoi oman lintunsa samaan häkkiin pastorin lintujen kanssa.

Häkissä naisen papukaija kiljaisi heti:

– Hei, minä olen huora, minä olen huora!

Silloin toinen pastorin uroslinnuista sanoi:

– Kiitetty olkoon Herra! Rukouksiimme on vastattu!

Vapaa-ajattelijain Liiton tiedote 4.7.2014

Uskonnonvapaus armeijassa etenee – askel heinäkuussa, toinen tammikuussa

Uskonnonvapaus armeijassa astuu tunnusteleavan askeleen eteenpäin heinäkuussa, kun varusmiespalveluksen uusi saapumiserä aloittaa 7.7. joukko-osastoissa. Valmistelussa olevan uudistuksen virallinen ohjeistus astuu voimaan Puolustusvoimissa vasta tammikuussa 2015.

Virikkeenä uudistuksille on eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen päätös 30.12.2013: "Myös sotilaalla on oikeus vapautua uskonnon harjoittamisesta riippumatta siitä, kuuluuko hän kirkkoon vai ei." Kenenkään ei enää tarvitse osallistua hartauksiin eikä jumalanpalveluksiin kasarmilla, kentällä, maastossa tai paraateissa: "Eri vaihtoehtojen tulisi olla vapaasti valittavissa niin, että kirkkoon kuuluva voi osallistua tai olla osallistumatta uskonnon harjoittamiseen ja vastaavasti kirkkoon kuulumaton voi valita jommankumman vaihtoehdon."

– Eduskunnan oikeusasiamiehen päätöksen tulee näkyä jo nyt heinäkuun saapumiserän valinnanvapaudessa, sanoo Vapaa-ajattelijain liiton pääsihteeri *Esa Ylikoski*. Toisaalta pidämme perusteltuna, että monivuotisen kanteluprosessin jälkeen viralliset ohjeet valmistellaan Puolustusministeriön johdolla Puolustusvoimissa huolellisesti.

– Uuden asennon ottaminen eli aidon valinnanvapauden järjestäminen kaikille vaatii myös asennemuutosta henkilöstön keskuudessa, arvioi Esa Ylikoski, joka on ollut Vapaa-ajattelijain edustajana kuultavana asian valmistelussa.

Tähän asti ev.lut. kirkkoon kuuluvien on ollut pakko osallistua uskonnonharjoitukseen ja "kirkollisen työn" oppitunneille. Vaihtoehtoinen elämänkatsomustiedon ja etiikan ohjelma on ollut käytännössä heikonpuoleista, koska sen hoitovastuu on ollut sotilaspapistolla, joka ensisijaisesti huolehtii uskonnollisesta ohjelmasta.

Uudesta valinnan vapaudesta on tarkoitus informoida alokkaita jo heinäkuussa, vaikka ohjeet vaihtoehtoisen ohjelman järjestämisestä ja uudet ohjeet oppituntien pitämisestä

annetaankin vasta syksyllä. Nyt kesällä 2014 eri joukko-osastoissa kokeiltaneen myös uudistusten erilaisia toteuttamistapoja.

– Kun toiset ovat veisaamassa, kuuntelemassa urkumusiikkia ja papin saarnaa, voisi ajatella, että sen vaihtoehtoonkin voisi kuulua laulua, musiikkia ja puhetta, vaikkapa myös keskustelevasti, vinkkaa Esa Ylikoski.

– Uudistuksen tulee näkyä myös julkisissa sotilasparaateissa, joiden televisiointi ei anna perustetta pitäytyä monisatavuotisissa perinteissä. Uuden monimuotoisuuden tulee näkyä myös kaikelle kansalle.

Vapaa-ajattelijain liitto on esittänyt myös uskonnollisen sotilasvalan ja katsomuksellisesti neutraalin sotilasvakuutuksen yhdistämistä. Esimerkin sille antaa oikeusistuimien todistajan ja tuomarin valan/vakuutuksen yhdistäminen yhdeksi "kunnian ja omantunnon kautta" annettavaksi vakuutukseksi.

– Puolustusvoimissa nimenä voi olla joko vala tai vakuutus, sillä on myös uskonottomia valoja. Pääasia on, että joukkoa ei jaeta kahteen ryhmän uskonnon tai vakaumuksen perusteella. Jos "kunnian ja omantunnon kautta" annettava vakuutus riittää Puolustusvoimain ylipäällikölle eli Tasavallan presidentille, kyllä se riittää myös sotilaille, huomauttaa pääsihteeri Esa Ylikoski

Vapaa-ajattelijain liiton mielestä kaikkia ihmisiä tulee kohdella yhdenvertaisesti uskonnollisesta tai uskonottomasta katsomuksestaan riippumatta. Valtion tulee olla puolueeton suhteessa uskontoihin. Uskonto tai vakaumus on saatava pitää yksityisasiana, koska osa ihmisistä pitää katsomustaan arkaluontoisena tietona samoin kuin poliittista kantaansakin. Julkisen vallan ei tule pakottaa ihmisiä paljastamaan kaikille suhtautumistaan tunnustuksellisiin uskonnollisiin tilaisuuksiin.

Nyky-Suomessa evankelis-luterilaisella kirkolla on valtiokirkollisia etuoikeuksia. Kirkko on julkisoikeudellinen yhteisö, eli sen katsotaan olevan osa julkista valtaa. Kirkon etuoikeudet loukkaavat uskonottomien ja toisuskoisten ihmisoikeuksia. Kirkolta on poistettava valtionkirkollinen ja julkisoikeudellinen erityisasema, jotta kaikkia kohdeltaisiin yhdenvertaisesti vakaumuksesta riippumatta. Tämän toteuttaminen edellyttää perustuslain ja monien lakien muuttamista.

Uskontoa varusmiespalveluksessa

Voitto Kivimäki ja Tauno Perkiö

Edellä on kerrottu, miten Vapaa-ajattelijain liitto on saanut aikaan edistysaskelia varusmiesten (ja -naisten) uskonnonvapaudessa. Varaa parannuksiin olikin ja onkin, mistä osoituksena ovat seuraavat omakohtaiset kokemukset

Voitto Kivimäki kertoo: Olin varusmiespalveluksessa 1950-luvun alussa Turun kasarmilla. Se oli melko suuri kasarmi, siellä palveli muistaakseni kuusi komppaniaa miehiä. Olin ainoa kirkkoon kuulumaton, mutta lisäksi kasarmilla oli kolme Jehovan todistajaa. Siihen aikaan "jehovat" joutuivat myös armeijaan, nykyistä vapautuslakia ei vielä ollut. Eri asia oli, suostuivatko "jehovat" mihinkään. Minä sen sijaan suoritin normaalia asepalvelusta siinä missä muutkin.

Komppanian päällikkö rupesi painostamaan minua käymään rippikoulun. Kasarmilla oli sotilaspappi, joten kait se olisi helposti järjestynyt, vaikkei muita oppilaita olisi ollut. Aluksi puhe oli, että kävisin rippikoulua tavanomaisen palveluksen jälkeen vapaa-ajalla. Kun en siihen suostunut, päällikkö lupasi, että voin käydä rippikoulua palvelusajalla. En muista mitä päällikölle vastasin, mutta rippikouluun en mennyt.

Tästäpä komppanian päällikkö hermostui pahanpäiväisesti. Hän kutsutti minut toimistoonsa, ja kun tulin, hän puhkui vihasta. Toimistossa ollut väepeli näki parhaaksi häipyä vikkellästi paikalta. Päällikkö ärjyi naama punaisena ja vaati minua käymään rippikoulua. Minä pistin vastaan enkä antanut periksi. Päällikkö uhkasi lähettää minut saarelle, jossa aseistakieltäytyjät, käytännössä Jehovan todistajat, joutuivat viettämään asevelvollisuusaikansa. Sinne kai Turun kasarmin "jehovatkin" lähetettiin. En muista varmasti saaren nimeä; se oli mahdollisesti Hästö-Busön saari nykyisen Raaseporin alueella. Laitoin ankarasti vastaan, sillä mielessäni kävi, että joudun tästä varttihullujen joukosta vielä täyskahelien seurakuntaan! Perustelin asiaani sillä, etten suinkaan ollut aseistakieltäytyjä, olin vain uskonnoton.

Huutaminen toimistossa vain yltyi. Kysyin päälliköltä, että eikö Suomessa ole uskonnonvapauslaki. Siitäkös komppanian päällikkö menetti täysin malttinsa ja karjui naama punaisena: "Ulos!! Ulos!!!". Minä poistuin toimistosta. Toimiston

lähellä, käytävän toisella puolella oli päivystäjän pöytä. Päivystäjä nauroi välikohtausta ja arveli, että oli vähällä, ettei päällikkö heittänyt minua oven saranapuolelta ulos omin käsin. No, tosipuheessa olin silloin riski mies parhaassa iässä – ei sellainen lähemmäs kuusikymppinen äijä minua mihinkään olisi saanut.

Näin vältin rippikoulun enkä niissä piruntorjuntaharjoituksissakaan (hartauksissakaan) käynyt. Kävin kyllä seisoskelemassa sotilasvalatilaisuudessa, kun väepeli kävi minulle sovinnollisessa hengessä siitä minulle puhumassa. Näin ei tarvinnut järjestää erikseen mitään muita vannomisia.

Sittemmin sain komennuksen eläinlääkintä- ja rehumestarikurssille Kankaanpäähän. Kurssi kesti neljä kuukautta. En siellä hartauksissa käynyt, mutta kerran kaverit houkuttelivat mukaan, kun pappi kuulemma piti hauskoja saarnoja. Menin ja täytyy myöntää, että se olikin lyhin ja hauskin saarna, minkä olen kuullut. Pappi oli kännissä kuin käki, istui tuolissa, nojasi päällään pöytään ja nukkui. Kun hän sitten havahtui hereille, hän sanoi: "Olette pojat saaneet sellaisen käsityksen, että Jeesus oli shahdinkeittäjä!". Saarna oli siinä.

T*auno Perkiö* kertoo: Suoritin 11-kuukautisen varusmiespalveluksen 1970-luvun lopussa. Alokasaikana uskonnonharjoitus kuului viikko-ohjelmaan, muistaakseni lähes joka viikko oli iltahartaus. Kysyin joltakin herra alikersantilta, miksi minun kirkosta eronneen pakanan piti siihen osallistua. Hän neuvoi minua laatimaan vapautusanomuksen komppanian päällikölle, johon anomukseen piti liittää todiste väestörekisteriin kuulumisesta. Taisi mennä viikon päivärahat kolikkopuhelimeen väestörekisteriotteen hankkimisessa, kun numerokin piti ensin tiedustella. Kännyköitä ei siihen aikaan ollut vielä olemassakaan. Mutta hakemukseni sentään hyväksyttiin.

Eipähän uskonnosta silti kokonaan irti päässyt. Kun iltahämyssä pidettiin kenttähartaus, ei rivistä voinut mitenkään karata poiskaan. Ja vannoin sotilasvalankin "kaikkivaltiaan ja kaikkietävän Jumalan edessä", kun sotilasvakuutuksen antamista olisi sitäkin pitänyt erikseen pyytää, enkä oikein rohjennut ryhtyä sellaiseen.

Kaikkein kummallisinta oli kuitenkin se, että rippikoulua käymättömät saivat käydä rippikoulua palvelusajalla mukavissa oloissa, kun muut lähtivät telттаilemaan ja "sotimaan" räntäsateeseen. Minä kun olin jo ripiltä päässyt, en siihen porukkaan päässyt, en tosin pyrkinytkään. Kun joka paikassa korostettiin sotilaskoulutuksen tärkeyttä, miten ev.lut.opin opetus saattoi sen noin vain korvata?

Sitten myöhemmissä sijoituspaikoissa olin jo sen verran rohkeampi, että menin suullisesti esittämään haluttomuuteni uskonnon harjoittamiseen. RUK:ssa asia meni läpi puolessa minuutissa aivan läpihuutojuttuna.

Kokelasaikana RUK:n jälkeen minut sijoitettiin Sähkötekniiseen kouluun. Meitä DI-tutkinnon suorittaneita varusmiehiä oli koottu noin puoli tusinaa, joille tavallisen sotilaskoulutuksen sijasta annettiin teknisiä erikoistehtäviä ratkaistavakseen. Idea oli ehkä hyvä, mutta toteutus huono. Työnjohto oli täysin olematonta, ja arvaa sen, ettei kokemattomilla insinöörinplantuilla oikein ollut kykyjä eikä motivaatiotakaan tehdä parastaan. Niinpä aika tahtoi kulua kaikenlaisissa temppuiluissa ja lintsamisessa.

Porukkaan kuului hauskoja tyyppejä, joita olen jälkeenpäin silloin tällöin siviilissäkin tavannut. Yksi Rahkosen *[nimi muutettu]* poika jäi lähtemättömästi mieleeni. Hän oli hyvin älykäs ja sanavalmis ja aina väentämässä vitsiä milloin mistäkin asiasta. Puheistaan päätellen hän oli keplotellut sotaväen läpi tekemättä koskaan oikein mitään – ainakin hän selitti asian niin, tosin Rahkosen jutuista ei aina tiennyt, olivatko ne totta vai eivät.

Sähköteknisessä koulussa oli tietysti myös iltahartauksia, johon osallistuivat koulun normaalit varusmiesoppilaat ja me erikoismiehet, yhteensä runsaat 20 henkilöä. Olin mukana kahdesti. Ensimmäisellä kerralla hartautta piti sotilaspappi, hyväntahtoisen oloinen keski-ikäinen heppu. Hän ilmeisesti aisti tai tiesi porukan vastentahtoisuuden ja piti lyhyen puheen ja rukoukset päälle. Koko homma oli ohi 5 – 10 minuutissa.

Toisella kerralla paririvissä seisovan porukan eteen tuli nuorehko aliupseeri – en oikein tiedä, mikä hänen varsinainen työnsä oli. Hän oli varsinainen "hihhuli", joka julisti omaa sanomaansa loputtoman oloisesti. Parinkymmenen minuutin saarnailun

jälkeen kuuntelijat alkoivat huokailla ja liikahtella; heidän kehonkielensä varmaan sanoi: "Lopeta jo nuo horinat!" Kaiken huipuksi, kun puhuja viimein aloitti pitkän loppurukouksensa, joku päästi pahanhajuisen pierun!

Kun pääsimme takaisin tupaan, Rahkonen oli tietysti elementissään. Hän paheksui kovaäänisesti epäsotilaallisesti päästettyä pierua ja nauratti porukkaa esittämällä, minkälaisilla sotilaallisilla komentosanoilla pieraisu kuuluu sotaväessä oikeaoppisesti tehdä!

Minä ja eräs toinen kirkkoon kuulumaton kokelas päätimme, että kai tämä sekoilu riittää meidän osaltamme. Menimme koulun johtajan puheille pyytämään vapautusta hartauksista. Rahkonen änkesi mukaan, vaikka hän siihen aikaan vielä kuului kirkkoon. "Ei ne sitä tarkista ja jos tarkistavat, teen loma-anomuksen kirkosta eroamista varten!" tuumi Rahkonen.

Koulun johtaja suhtautui asiaamme ynseästi ja ilmoitti, että meille voidaan sitten hartauden ajaksi määrätä muita palvelustehtäviä, kuten siivousta tms. Hän kirjoitti nimet muistiin ja määräsi meidät poistumaan. Käytännössä saimme jatkossa meditoida sängyillämme aivan rauhassa iltahartauksien ajan – Rahkonenkin.

Sotaväen menettelyjä ei parhaalla tahdollakaan voinut sanoa tasa-arvoisiksi uskonnollisten vakaumusten suhteen. Luterilaisuus oli normi, kaikki muu oli poikkeamaa, jolle piti erikseen hakea lupaa. Kohtuullista olisi ollut esim. terveystarkastuksen yhteydessä heti aluksi kysyä alokkailta, haluavatko he osallistua sotaväessä uskonnon harjoitukseen (ja minkä uskonnon) vaiko eivät, ja tämä tieto olisi sitten seurannut varusmiestä palveluspaikasta toiseen. Olisi ollut mielenkiintoista nähdä, paljonko niihin hartauksiin porukkaa olisi lähtenyt, jos se olisi ollut vapaaehtoista.

MUISTUTUS JÄSENMAKSUSTA

Jos et ole vielä maksanut Satakunnan vapaa- ajattelijoiden jäsenmaksua vuodelta 2014, ole hyvä ja maksa se nyt! Jäsenmaksu on 20 euroa ja sen voi maksaa tilille

FI95 1269 3000 6248 15. Käytä viitenumeroa 20145.

Jäsenmaksu sisältää Vapaa Ajattelija – lehden tilausmaksun. Yhdistyksen hallitus on pakotettu erottamaan jäsenmaksun laiminlyöneet henkilöt.

KUTSU

Satakunnan vapaa- ajattelijat ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään

Lauantaina 25.10.2014 klo 14:00 Kuutosen kulmassa, osoitteessa Pohjoispuisto 2, 28100 Pori.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa!

Vapaa ajattelijat